

Arrest

nr. 75 587 van 21 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 januari 2012.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GREENLAND, die loco advocaat K. JANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De bestreden beslissing stelt vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zijn asielaanvraag hoofdzakelijk steunt op deze van zijn broer, hetgeen in het verzoekschrift niet wordt betwist.

Inzake zijn broer A.K. werd bij arrest nr. X van 21 februari 2012 als volgt beschikt:

“De bestreden beslissing acht de door verzoeker aangevoerde problemen met machtige zakenlui welke zijn veehouderij in brand zouden hebben gestoken niet geloofwaardig, gelet op het ontbreken van enig begin van bewijs, verzoekers uiterst vage verklaringen over deze problemen en talrijke tegenstrijdigheden, zowel tussen verzoekers verklaringen onderling als tussen zijn eigen verklaringen en die van zijn broer.

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift de vaststellingen van de commissaris-generaal te minimaliseren en de verklaringen post factum alsnog met elkaar te verzoenen doch slaagt er geenszins in de bestreden motivering op afdoende wijze te ontkrachten.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in geval van terugkeer naar Armenië."

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde problemen in het kader van zijn deelname aan een betoging naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008, verwijst de bestreden beslissing terecht naar informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat personen met verzoekers voorgehouden profiel actueel geen vervolging dienen te vrezen in hun land van herkomst op grond van voormelde protesten.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijaldien toont verzoeker evenmin aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Armenië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER